

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ทัศนคติของผู้ชุมภาพยนตร์ต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ได้ทำการ
วิเคราะห์ผลทางสถิติและรายงานผลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา เพื่อนำเสนอข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุमาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรด้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผล
ทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้
ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้
ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ลักษณะประชากรด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำ
ให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะประชากรด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำ
ให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ลักษณะประชากรด้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำ
ให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพยนตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละลักษณะประชากรค้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง ($n=400$)

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	200	50
ชลบุรี	200	50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะประชากรค้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า ภูมิลำเนากรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 200 คน กิตเป็นร้อยละ 50 และภูมิลำเนาจังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน กิตเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละถักยนะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง (n=400)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	162	40.50
หญิง	238	59.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละถักยนะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเป็น เพศชาย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละถักยณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง ($n=400$)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 – 25 ปี	230	57.50
26 – 33 ปี	82	20.50
34 – 41 ปี	63	15.75
42 ปีขึ้นไป	25	6.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละถักยณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี มากที่สุด มีจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาคืออายุ 26 – 33 ปี มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และอันดับ 3 คือ อายุระหว่าง 34 – 41 ปี มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละถักยฉะประชากรค้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ($n=400$)

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	46	11.50
อนุปริญญา/ปวส.	98	24.50
ปริญญาตรี	206	51.50
สูงกว่าปริญญาตรี	50	12.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละถักยฉะประชากรค้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และอันดับ 3 คือระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละลักษณะประชากรด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง (n=400)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	204	51.00
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	116	29.00
รับราชการ	27	6.75
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	3.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	11	2.75
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	8	2.00
อื่น ๆ	20	5.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะประชากรด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาชีพ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มากที่สุด มีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมา คือลูกจ้างบริษัทเอกชน มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 และอันดับ 3 คือรับราชการ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละลักษณะประชากรค้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ($n=400$)

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,001 บาท	185	46.25
10,001 – 20,000 บาท	121	30.25
20,001 – 30,000 บาท	49	12.25
30,001 – 40,000 บาท	24	6.00
40,001 บาท ขึ้นไป	21	5.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะประชากรค้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาทมากที่สุด มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมา คือ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 และอันดับ 3 คือ มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง ($n=400$)

	ทัศนคติ** ต่อการวางแผนค่าในภาคพื้นที่	เห็น	เห็น	ปาน	ปุ่มหัว	ไม่เห็น	\bar{X}	SD	ประดผล	ลำดับ
	ด้วย	ด้วย	ก็ตาม	ด้วย	ด้วย	ด้วย				ดับ
ข้อ 1 การวางแผนค่าในภาคพื้นที่เพื่อการโภชนาณแบบหนึ่ง	107	206	80	5	2	4.03	0.75		เห็นด้วย	1
(26.75)	(51.50)	(20.20)	(1.25)	(0.50)						
ข้อ 2 การวางแผนค่าในภาคพื้นที่ของทางไปมา การให้ผู้คนมาพำนัช เปิดรับประทานค่าโดยอิสระของทางหนึ่ง	67	247	77	8	1	3.93	0.68		เห็นด้วย	2
(16.75)	(61.75)	(19.25)	(2.00)	(0.25)						
ข้อ 3 การวางแผนค่าในภาคพื้นที่เพื่อวันวิเศษ การโภชนาณที่ต้องตักบาตร การโภชนาณไปรษณีย์	36	172	150	41	1	3.50	0.81		เห็นด้วย	11
(9.00)	(43.00)	(37.50)	(10.25)	(0.25)						
ข้อ 4 การวางแผนค่าในภาคพื้นที่เพื่อทำให้คนความต้องการรีบเดช เหมาะสมกับบุญเรื่อง	51	181	129	36	3	3.60	0.85		เห็นด้วย	8
(12.75)	(45.25)	(32.25)	(9.00)	(0.75)						
ข้อ 5 การวางแผนค่าทั่วไปให้ผู้ผลิตภัณฑ์ภาคพื้นที่ต่างๆ ในการ ดำเนินการผลิตภัณฑ์	51	181	129	36	3	3.57	0.86		เห็นด้วย	10
(12.75)	(45.25)	(32.25)	(9.00)	(0.75)						

ตารางที่ 7 (ต่อ)

พัฒนาการทางสังคมในภาพชนคร*	เด็ก	เยาวชน	วัยรุ่น	วัยกลางคน	วัยผู้成人	\bar{X}	SD	ผลร่วม	จำ
เพศ	อายุ	เพศ	เพศ	เพศ	เพศ				ดับ
ปีที่ 6 สามารถยอมรับได้ด้วย หากจินตนาณของเด็กที่ปรารถนาคือ “น่ารัก”									
ภาพชนครไม่มีมากเกินไป	54	199	126	17	4	3.71	0.79	ให้คะแนนต่ำไป	7
ปีที่ 7 สามารถยอมรับได้ด้วย หากตัวศิษย์นักเรียนตระหนั在同一ที่ปรารถนาคือ “น่ารัก”									
ภาพชนครไม่คุ้นเคยเกินไป	(13.50)	(49.75)	(31.50)	(4.25)	(1.0)				
ปีที่ 8 การวางแผนค่าที่ใช้ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงความต้องการให้กราฟแสดงรูปแบบที่เปลี่ยนแปลง									
เด็กนักเรียนรู้และเข้าใจ อาจ โน้มน้าวซึ่งกันและกัน	38	186	149	27	0	3.59	0.75	ให้คะแนนต่ำไป	9
ภาพชนครไม่คุ้นเคยเกินไป	(9.50)	(46.50)	(37.25)	(27.25)	(0.00)				
ปีที่ 9 การวางแผนค่าที่ใช้ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงความต้องการให้กราฟแสดงรูปแบบที่คงเดิม									
เด็กนักเรียนรู้และเข้าใจ อาจ โน้มน้าวซึ่งกันและกัน	85	198	95	18	4	3.86	0.84	ให้คะแนนต่ำไป	4
ภาพ	(21.25)	(49.50)	(23.75)	(4.50)	(1.00)				
ปีที่ 10 การตั้งตัวและครองในกราฟหมายความว่า “ใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งในการตัดสินใจและยอมรับสิ่งคุณสมบัติของ									
เด็กนักเรียนรู้และเข้าใจ อาจ โน้มน้าวซึ่งกันและกัน	98	184	97	13	8	3.88	0.89	ให้คะแนนต่ำไป	3
ภาพ	(24.50)	(46.00)	(24.25)	(3.25)	(2.00)				

ตารางที่ 7 (ต่อ)

พัฒนาคติ์ต่อการวางแผนค่าในภาระนิติบุคคล	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย อย่างปานกลาง	เห็น ด้วย อย่างน้อย	ไม่เห็น ด้วย บ้าง	\overline{X}	SD	ส่วนร่วม ภาค
ข้อ 10 การวางแผนค่าในภาระนิติบุคคลเพื่อกำชับให้ผู้บุคคลตามภาระและห้ามขอของเสื้อค่า	64 (16.00)	213 (53.25)	105 (26.25)	15 (3.75)	3	3.80	0.78 หรือวาย 5
ข้อ 11 การวางแผนค่าในภาระนิติบุคคลเพื่อกำชับให้ผู้บุคคลตามภาระและห้ามขอของเสื้อค่าโดยผ่านการหนุนตัวลดครั้นในภาระนิติบุคคลที่งานศินค่าจราจรฯ	53 (13.25)	212 (53.00)	110 (27.50)	25 (6.25)	0	3.73	0.77 หรือวาย 6
ข้อ 12 การวางแผนค่าในภาระนิติบุคคลเพื่อกำชับให้ผ่านภาระเดือนต่อเดือน	3 (0.75)	30 (7.50)	158 (39.50)	152 (38.00)	57 (14.25)	2.42	0.85 หรือวาย 17
ข้อ 13 การวางแผนค่าภาระนิติบุคคลเพื่อสนับสนุนการรักษาความปลอดภัย	49 (12.25)	100 (25.00)	204 (51.00)	42 (10.50)	5 (1.25)	3.37	0.87 ปราม 12 กิตาง
ข้อ 14 ให้ทำหนังสือขอรื้อ呗ริกคืนค่า ท่านจะซื้อติ่งค้าที่ท่านเห็นในภาระนิติบุคคลเพื่อเป็นค่าดำเนินการ	22 (5.50)	98 (24.50)	176 (44.00)	71 (17.75)	33 (8.25)	3.01 (0.99)	ปราม 15 กิตาง

ព័ត៌មាន 7 នៃរាជធានី

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผล ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพนัตรของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพนัตร โดยรวมในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพนัตร 3 อันดับแรกได้แก่ ข้อความที่ว่า “การวางแผนค้าในภาพนัตรเป็นโฆษณา偽รูปแบบหนึ่ง” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 รองลงมาคือ ข้อความที่ว่า “การวางแผนค้าเป็นการเพิ่มช่องทางในการให้ผู้ชมภาพนัตรเปิดรับตราสินค้าได้อีกช่องทางหนึ่ง อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 อันดับ 3 ข้อความที่ว่าการวางแผนค้าที่ใช้ตรวจสอบตัวออก ในภาพนัตรนี้นำเสนอสินค้าในรูปแบบต่าง ๆ อาจสามารถโน้มน้าวซักจุ่งในให้ผู้ชมใช้สินค้านั้นตาม” ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนค้าน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อความที่ว่า “การวางแผนค้าในภาพนัตร อาจเป็นการรบกวนและลดอรรถรสในการชมภาพนัตรของผู้ชม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 รองลงมาคือ ข้อความที่ว่า “ฉันจะไม่ซื้อสินค้าที่มีการวางแผนค้าในภาพนัตร เพราะถือว่าเป็นการรบกวนผู้ชม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 อันดับ 3 คือข้อความที่ว่า “ถ้าต้องการซื้อสินค้าหรือบริโภคสินค้าจะซื้อสินค้าที่เห็นในภาพนัตรเป็นอันดับแรก” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรด้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ลักษณะประชากรด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะประชากรด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติที่มีต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์โดยรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ลักษณะประชากรด้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาพbenที่
และดักษณะประชากรด้านภูมิค่านำของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 400$)

ทัศนคติต่อการวางแผนค้า	กรุงเทพมหานคร		ชลบุรี		t	
	($n = 200$)	\bar{X}	SD	($n = 200$)		
ข้อ 1.	4.05	0.74		4.01	0.76	0.59
ข้อ 2.	3.87	0.64		3.99	0.71	-1.70
ข้อ 3.	3.40	0.78		3.61	0.82	-2.55**
ข้อ 4.	3.62	0.83		3.54	0.87	0.29
ข้อ 5.	3.60	0.84		3.54	0.88	0.64
ข้อ 6.	3.72	0.76		3.69	0.82	0.38
ข้อ 7.	3.57	0.71		3.61	0.79	-0.59
ข้อ 8.	3.83	0.84		3.89	0.84	-0.72
ข้อ 9.	3.89	0.89		3.87	0.88	0.17
ข้อ 10.	3.80	0.75		3.81	0.80	-0.13
ข้อ 11.	3.77	0.75		3.70	0.78	0.98
ข้อ 12.*	2.52	0.89		2.34	0.80	2.12*
ข้อ 13.	3.36	0.84		3.37	0.90	-0.11
ข้อ 14.	2.98	1.04		3.05	0.94	-0.66
ข้อ 15.	3.08	0.95		3.08	0.92	0.00
ข้อ 16.*	2.94	0.87		2.92	0.85	0.17
ข้อ 17.	3.32	1.02		3.20	1.02	1.18
ทัศนคติโดยรวม	3.49	0.33		3.48	0.35	0.08

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.05

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.01

ตารางที่ 8 แสดงการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ และลักษณะประชากรค้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ชลบุรี ($\bar{X} = 3.61$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เป็นวิธีการ โฆษณาที่ได้ผลดีกว่าการโฆษณาประเภทอื่น ๆ” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 2.52$) มีทัศนคติในข้อที่ 12 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์อาจเป็นกระบวนการและดูดรัสรสในการแข่งขันภาคยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ชลบุรี ($\bar{X} = 2.34$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ภาพรวมพบว่า ลักษณะประชากรค้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์
และลักษณะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 400$)

ทัศนคติต่อการวางแผนสินค้า	เพศหญิง ($n = 238$)		เพศชาย ($n = 162$)		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ข้อ 1	4.02	0.72	4.04	0.80	0.20
ข้อ 2	3.97	0.66	3.87	0.70	-1.39
ข้อ 3	3.51	0.81	3.49	0.81	-0.18
ข้อ 4	3.61	0.83	3.59	0.89	-0.31
ข้อ 5	3.55	0.89	3.59	0.83	0.32
ข้อ 6	3.73	0.73	3.67	0.87	-0.80
ข้อ 7	3.58	0.72	3.60	0.81	0.25
ข้อ 8	3.87	0.78	3.84	0.91	-0.31
ข้อ 9	3.89	0.8	3.85	0.90	-0.48
ข้อ 10	3.84	0.73	3.75	0.34	-1.13
ข้อ 11	3.73	0.74	3.74	0.81	0.18
ข้อ 12*	2.43	0.85	2.41	0.85	-0.22
ข้อ 13	3.32	0.83	3.43	0.93	1.27
ข้อ 14	2.29	0.97	3.13	1.00	1.97
ข้อ 15	3.05	0.92	3.12	0.96	0.76
ข้อ 16*	3.02	0.82	2.80	0.90	-2.54
ข้อ 17	3.18	0.97	3.38	1.08	1.90
ทัศนคติโดยรวม	3.48	0.32	3.49	0.37	1.00

ตารางที่ 9 แสดงการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ และลักษณะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์โดยรวมและรายข้อแตกต่างกัน โดยมีค่า t เท่ากับ 1.00

ตารางที่ 10 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์
และลักษณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 400$)

ทัศนคติ	18 - 25		26 - 33		34 - 41		42 ปีขึ้นไป		F	^{ค่าที่} ^{แตกต่าง}
	ต่อการ	n=230	รายการ	n=82	รายการ	n=63	รายการ	n=25		
สินค้า	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ข้อ 1.	3.94	0.73	4.16	0.77	4.40	0.76	4.94	0.89	2.46	-
ข้อ 2.	3.89	0.64	3.96	0.69	3.95	0.81	4.20	0.60	1.05	-
ข้อ 3.	3.53	0.80	3.38	0.80	3.54	0.88	3.60	0.76	0.88	-
ข้อ 4.	3.65	0.80	3.48	0.86	3.62	0.96	3.56	0.96	0.86	-
ข้อ 5.	3.54	0.84	3.66	0.95	3.59	0.78	3.84	0.87	0.49	-
ข้อ 6.	3.67	0.80	3.74	0.80	3.79	0.74	3.68	0.80	0.49	-
ข้อ 7.	3.61	0.74	3.52	0.81	3.68	0.70	3.36	0.86	1.35	-
ข้อ 8.	3.82	0.81	3.98	0.89	3.81	0.82	3.88	0.93	0.76	-
ข้อ 9.	3.85	0.85	3.94	0.91	3.87	0.94	3.96	1.02	0.29	-
ข้อ 10.	3.79	0.79	3.80	0.74	3.81	0.74	3.84	0.90	0.04	-
ข้อ 11.	3.71	0.77	3.84	0.75	3.65	0.72	3.76	0.88	0.85	-
ข้อ 12.	2.39	0.83	2.65	0.89	2.32	0.84	2.32	0.90	2.49	-
ข้อ 13.	3.37	0.85	3.22	0.94	3.48	0.82	3.56	1.00	1.52	-
ข้อ 14.	3.17	1.00	2.79	0.87	2.79	0.88	2.84	1.21	4.70**	1-2
										1-3
ข้อ 15.	3.17	0.91	2.98	0.97	2.89	1.00	3.12	0.88	1.88	-
ข้อ 16.	2.88	0.87	3.12	0.84	2.86	0.78	2.92	0.95	1.80	-
ข้อ 17.	3.39	0.99	3.05	1.00	3.02	1.05	3.36	1.08	3.82**	1-3
										2-3
ทัศนคติ	3.49	0.34	3.49	0.31	3.46	0.36	0.49	0.39	1.14	-
โดยรวม										

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.01

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ และลักษณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 - 25 ปี ($\bar{X} = 3.17$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 14 ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรืออบรมโภคสินค้า ท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาคยนตร์ เป็นลำดับแรก” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26 – 33 ปี ($\bar{X} = 2.79$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 - 25 ปี ($\bar{X} = 3.17$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 14 ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรืออบรมโภคสินค้า ท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาคยนตร์ เป็นลำดับแรก” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 41 ปี ($\bar{X} = 2.79$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 - 25 ปี ($\bar{X} = 3.39$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ควรมีการระบุชื่อผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ซื้อก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 34 - 41 ปี ($\bar{X} = 3.02$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26 – 33 ปี ($\bar{X} = 3.05$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ควรมีการระบุชื่อผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ซื้อก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 34 - 41 ปี ($\bar{X} = 3.02$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมพบว่า ลักษณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง ที่เด็กต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์โดยรวมแตกต่างกัน มีค่า F เท่ากับ 1.14

ตารางที่ 11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผน生涯ในภาพชนตร์ และลักษณะทางประชากรด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 400$)

ทัศนคติ ต่อการ วางแผน生涯	นักเรียนศึกษา หรือต่ำกว่า	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี $n=63$	สูงกว่า ปริญญาตรี $n=25$	F	คุณที่ แตกต่าง			
						(1)	(2)	(3)	(4)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ข้อ 1	3.74	0.77	3.76	0.73	4.15	0.72	4.34	0.66	12.09***
									1-3
ข้อ 2	3.74	0.80	3.78	0.65	4.01	0.64	4.06	0.68	4.61**
									1-4 2-3 2-4
ข้อ 3	3.67	0.87	3.49	0.76	3.43	0.76	3.66	0.98	1.87
ข้อ 4	3.70	0.92	3.64	0.74	3.61	0.79	3.42	1.16	1.03
ข้อ 5	3.67	0.87	3.48	0.86	3.53	0.82	3.80	0.95	1.96
ข้อ 6	3.59	0.88	3.56	0.77	3.75	0.75	3.90	0.84	2.72**
									2-3 2-4
ข้อ 7	3.61	0.74	3.53	0.76	3.57	0.73	3.76	0.82	1.12
ข้อ 8	3.63	0.88	3.73	0.89	3.92	0.77	4.02	0.91	2.91*
									1-3 2-4 1-4
ข้อ 9	3.61	0.83	3.72	0.85	3.94	0.85	4.16	1.06	4.56*
									1-4 2-4 1-3 2-3

ทัศนคติ ต่อการ วางแผนก้าว ไป	มัชยมศึกษา หรือต่ำกว่า	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี n=63	สูงกว่า ปริญญาตรี n=25	F	คู่ที่ แตกต่าง				
	n=230	n=82	(3)	(4)						
	(1)	(2)		(4)						
ข้อ 10	3.52	0.89	3.72	0.73	3.89	0.74	3.82	0.85	3.34**	1-3
ข้อ 11	3.57	0.78	3.62	0.78	3.80	0.75	3.84	0.77	2.23	-
ข้อ 12	2.28	0.75	2.44	0.73	2.50	0.91	2.22	0.86	1.95	-
ข้อ 13	3.67	0.92	3.43	0.82	3.19	0.83	3.66	0.96	6.90***	1-3
ข้อ 14	3.35	0.99	3.37	0.87	2.83	0.93	2.74	1.16	10.13***	1-3
										2-3
										3-4
ข้อ 15	3.22	0.96	3.36	0.90	2.97	0.87	2.87	1.13	5.21***	2-3
										2-4
ข้อ 16	2.72	0.83	2.69	0.90	3.09	0.79	2.90	0.93	6.09***	1-3
										2-3
ข้อ 17	3.52	0.96	3.40	0.97	3.12	1.04	3.32	1.02	2.99*	1-3
										2-3
ทัศนคติ โดยรวม	3.46	0.39	3.45	0.37	3.49	0.30	3.56	0.40	1.12	

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.05

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.01

***มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.001

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ และลักษณะทางประชารัตนการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า สำหรับทัศนคติข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.74$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.74$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.34$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.76$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.76$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.34$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

สำหรับทัศนคติข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.74$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 2 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าเป็นการเพิ่มช่องทางในการให้ผู้ชมภาคยนตร์เปิดรับตราสินค้าได้อีกช่องทางหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.74$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 2 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าเป็นการเพิ่มช่องทางในการให้ผู้ชมภาคยนตร์เปิดรับตราสินค้าได้อีกช่องทางหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.06$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.78$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 2 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าเป็นการเพิ่มช่องทางในการให้ผู้ชมภาคยนตร์ เปิดรับตราสินค้าได้อีกช่องทางหนึ่ง” ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

($\bar{X} = 4.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.78$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 2 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าเป็นการเพิ่มช่องทางในการให้ผู้ชมพาณิชย์ เปิดรับตราสินค้าได้อีกช่องหนึ่ง” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.06$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับทัศนคติข้อที่ 6 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.56$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 6 ที่กล่าวว่า “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในพาณิชย์ไม่เด่นชัดเกินไป” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.75$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.56$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 6 ที่กล่าวว่า “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในพาณิชย์ไม่เด่นชัดเกินไป” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับข้อที่ 8 ผลการวิเคราะห์พบว่า สำหรับทัศนคติข้อที่ 8 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.63$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 8 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าที่ใช้ตัวละครที่เป็นตัวเอกในพาณิชย์นำเสนอสินค้าในรูปแบบต่างๆ อาจสามารถโน้มน้าวซักจุ่งใจให้ผู้ชมใช้สินค้านี้ตาม” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

ตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. / ($\bar{X} = 3.73$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 8 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าที่ใช้ตัวละครที่เป็นตัวเอกในพาณิชย์นำเสนอสินค้าในรูปแบบต่างๆ อาจสามารถโน้มน้าวซักจุ่งใจให้ผู้ชมใช้สินค้านี้ตาม” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.02$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.63$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 8 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าที่ใช้ตัวละครที่เป็นตัวเอกในพาณิชย์นำเสนอสินค้าในรูปแบบต่างๆ อาจสามารถโน้มน้าวซักจุ่งใจให้ผู้ชมใช้สินค้านี้ตาม” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.02$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

สำหรับข้อที่ 9 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.61$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในพาณิชย์ ในข้อ 9 ที่กล่าวว่า “การที่ตัวละครในพาณิชย์ใช้สินค้าและอุปกรณ์สนับสนุนของสินค้าในพาณิชย์อย่างจงใจถือว่าจะใจโถมมาก

เกินไป” ต่ำกว่ากู้นั่นด้วยอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.72$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 9 ที่กล่าวว่า “การที่ตัวละครในภาคยนตร์ใช้สินค้าและอุปกรณ์คุณสมบัติของสินค้าในภาคยนตร์อย่างจงใจถือว่าจะใจโฆษณามากเกินไป” ต่ำกว่ากู้นั่นด้วยอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.61$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 9 ที่กล่าวว่า “การที่ตัวละครในภาคยนตร์ใช้สินค้าและอุปกรณ์คุณสมบัติของสินค้าในภาคยนตร์อย่างจงใจถือว่าจะใจโฆษณามากเกินไป” ต่ำกว่ากู้นั่นด้วยอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.72$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 9 ที่กล่าวว่า “การที่ตัวละครในภาคยนตร์ใช้สินค้าและอุปกรณ์คุณสมบัติของสินค้าในภาคยนตร์อย่างจงใจถือว่าจะใจโฆษณามากเกินไป” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับข้อที่ 10 ผลการวิเคราะห์พบว่า กู้นั่นด้วยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.52$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 10 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เมื่อซักระยะหนึ่งทำให้ผู้ชมสามารถคาดจำรูปร่าง ลักษณะ และหีบห่อของสินค้าได้” ต่ำกว่ากู้นั่นด้วยอย่างที่มีการศึกษาระดับปวช. ($\bar{X} = 3.89$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับข้อที่ 13 ผลการวิเคราะห์พบว่า กู้นั่นด้วยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.67$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 13 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ถือเป็นการละเมิดสิทธิในการรับชมภาคยนตร์ของผู้บริโภค” สูงกว่ากู้นั่นด้วยอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.43$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 13 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ถือเป็นการละเมิดสิทธิในการรับชมภาคยนตร์ของผู้บริโภค” สูงกว่ากู้นั่นด้วยอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.19$) มีทั้งคนคิดต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 13 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ถือเป็นการละเมิดสิทธิในการรับชม

ภาพยนตร์ของผู้บริโภค” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.66$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

สำหรับข้อที่ 14 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.35$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 14 ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือรับบริโภคสินค้า ท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาพยนตร์เป็นลำดับแรก” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.83$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.35$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 14 ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือรับบริโภคสินค้า ท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาพยนตร์เป็นลำดับแรก” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.74$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับข้อที่ 15 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.36$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 15 ที่กล่าวว่า “ในกรณีที่ท่านไม่เคยมีประสบการณ์ในการซื้อสินค้าประเภทนี้มาก่อน ท่านจะเลือกซื้อหรือรับบริโภคสินค้าที่รับรู้จากข้อมูลสินค้าจากที่เห็นในภาพยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.97$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.36$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 15 ที่กล่าวว่า “ในกรณีที่ท่านไม่เคยมีประสบการณ์ในการซื้อสินค้าประเภทนี้มาก่อน ท่านจะเลือกซื้อหรือรับรู้จากข้อมูลสินค้าจากที่เห็นในภาพยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.87$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับข้อที่ 16 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 2.72$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 16 ที่กล่าวว่า “ฉันจะไม่ซื้อสินค้าที่มีการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ เพราะฉันคิดว่าเป็นการรบกวนผู้อื่น” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.09$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ($\bar{X} = 3.09$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 16 ที่กล่าวว่า “ฉันจะไม่ซื้อสินค้าที่มีการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ เพราะฉันคิดว่าเป็นการรบกวนผู้อื่น” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.09$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

สำหรับข้อที่ 17 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับการศึกษา มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.52$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ซึ่งก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.12$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. ($\bar{X} = 3.40$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ซึ่งก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.12$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ลักษณะประชากรด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์แตกต่างกัน ในภาพรวม มีค่า F เท่ากับ 1.14

ผลการที่ 12 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ต้องการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมและไม่ได้รับการฝึกอบรม พบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ต้องการวิเคราะห์ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ($n=400$)

፩፲፭፻፱፻፲፭፻፱

ເກມ 12 (ພົບ)

ຫົວໜາຕີ	ມູນເຮັດຢາມ/ ມືສິຕີ/	ຄູກທຳງ ນະຍົມທົກອານ	ໄລຍະກອງຈາບ ນະກົດສ່ວນຕົວ	ຮັບຮາຂາກາຣ ຮັບວຸດຫາທິກິດ	ພິ້ງງານ/ ຫຼຸດການ	ຄືນາ	F	ຄູກ ເຊື່ອຕ່າງ
ຕໍ່ອກາຣ ວາງສິນຫຼາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ	ນັກຕຶກຍາ
1	2	3	4	5	6	7		
n=204	n=116	n=11	n=27	n=14	n=8	n=20		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ໜູ້ 6	3.69	0.81	3.65	0.75	3.92	0.83	4.11	0.70
ໜູ້ 7	3.61	0.74	3.58	0.76	3.36	0.81	3.78	0.70
ໜູ້ 8	3.86	0.82	3.78	0.82	3.73	1.35	4.11	0.80
ໜູ້ 9	3.85	0.86	3.84	0.92	4.09	0.83	4.11	0.70
ໜູ້ 10	3.78	0.80	3.67	0.75	4.09	1.04	4.11	0.64
ໜູ້ 11	3.73	0.76	3.63	0.76	4.09	0.83	4.07	0.55

ตารางที่ 12 (ต่อ)

หัวเรื่องคดี		ผู้กระเบน/ นิติบุคคล		ถูกฟ้อง		ประกอบน ธุรกิจส่วนตัว/ ชีวภาพ		รับประทานการ รักษาทางกิจ ภาระงาน		ผู้เ น้ำมัน/ ผู้อุปทาน		ผู้เ น้ำมัน				
ต่อค่า	นิติบุคคล	บริษัทเอกชน	บุคคลทั่วไป	บริษัทเอกชน	บุคคลทั่วไป	บริษัทเอกชน	บุคคลทั่วไป	บริษัทเอกชน	บุคคลทั่วไป	บริษัทเอกชน	บุคคลทั่วไป	บริษัทเอกชน	บุคคลทั่วไป			
วางแผนค่าใช้จ่าย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13			
n=204	n=116	n=111	n=27	n=14	n=8	n=8	n=20									
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}			
ชุมชน 12*	2.38	0.84	2.53	0.88	2.73	0.90	2.07	0.78	2.43	0.65	2.50	0.76	2.55	1.00	1.51	
ชุมชน 13	3.35	0.87	3.35	0.85	2.90	1.04	3.70	0.91	3.36	0.84	3.38	1.06	3.35	0.81	1.19	
ชุมชน 14	3.20	0.98	2.81	0.92	2.73	1.19	3.00	1.04	2.93	1.14	2.63	0.74	2.65	0.93	2.96***	1-2
															1-7	
ชุมชน 15	3.19	0.88	2.97	0.99	3.00	1.10	3.22	1.22	2.86	0.95	2.75	0.71	2.75	0.79	1.61	
ชุมชน 16*	2.89	0.89	2.97	0.76	3.09	1.04	2.78	1.01	2.71	1.07	3.13	0.35	3.25	0.72	1.02	

**มีรัศมีคุณน้อยต่อกันทุกทางสถิติ = 0.01

***มีรัศมีบานมากทุกทางสถิติ = 0.001

ตารางที่ 12 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ และลักษณะ ทางประชารัต้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า สำหรับข้อ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.95$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.33$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.11$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.33$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ มีอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 4.20$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 1 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

สำหรับข้อที่ 4 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.64$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 4 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เพื่อทำให้จากมีความสมจริงและเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง บริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.44$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 4 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เพื่อทำให้จากมีความสมจริงและเหมาะสม กับเนื้อเรื่อง” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.96$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย ($\bar{X} = 3.27$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 4 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาคยนตร์เพื่อทำให้จากมีความสมจริง และเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.96$) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.02

สำหรับข้อ 5 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.56$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าช่วยให้ผู้ผลิตภาคยนตร์

ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตภัณฑ์” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.00$) นักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.45$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าช่วยให้ผู้ผลิตภาคยนตร์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตภาคยนตร์” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.45$) มีทัศนคติของการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าช่วยให้ผู้ผลิตภาคยนตร์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตภาคยนตร์” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.45$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าช่วยให้ผู้ผลิตภาคยนตร์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตภาคยนตร์” ต่างจาก กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจด้านค้า/ค้าขาย ($\bar{X} = 4.00$) มีทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภาคยนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าช่วยให้ผู้ผลิตภาคยนตร์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตภาคยนตร์” ถูกลowering กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.14$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.00$) มีทักษะดิจิทัลสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.14$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.00$) มีทัศนคติต่อการวางแผน生涯ในภาพนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผน生涯ให้ผู้ผลิตภาพนตร์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต ภาพนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ แม่บ้าน/พ่อบ้าน ($\bar{X} = 3.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.03

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.14$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ ในข้อ 5 ที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าช่วยให้ผู้ผลิตภาพยนตร์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ผลิตภัณฑ์” ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับข้อที่ 6 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.69$) มีทัศนคติในข้อ 6 ที่กล่าวว่า “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในภาพนั้นไม่มีมากเกินไป” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.11$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.65$) มีทัศนคติในข้อ 6 ที่กล่าวว่า “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในภาพนั้นไม่มีมากเกินไป” ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.11$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.11$) มีทัศนคติในข้อ 6 ที่กล่าวว่า “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในภาพนั้นไม่มีมากเกินไป” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักงานธุรกิจพาณิชย์ ($\bar{X} = 3.43$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 4.11$) มีทัศนคติในข้อ 6 ที่กล่าวว่า “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในภาพนั้นไม่มีมากเกินไป” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพ่อข้าว/แม่บ้าน ($\bar{X} = 3.38$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

สำหรับข้อ 14 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ($\bar{X} = 3.20$) มีทัศนคติในข้อ 14 ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือบริโภคสินค้าท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาพนั้นเป็นลำดับแรก” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.81$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ($\bar{X} = 3.20$) มีทัศนคติในข้อ 14 ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือบริโภคสินค้าท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาพนั้นเป็นลำดับแรก” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 2.65$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

สำหรับข้อ 17 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.44$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาพนั้น (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชมก่อนเข้ารับชมภาพนั้น” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.04$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.44$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาพนั้น (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชมก่อนเข้ารับชม

ภาคยนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($\bar{X} = 2.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.44$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชุมก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 2.75$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.33$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชุมก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($\bar{X} = 2.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.33$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชุมก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 2.75$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.50$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชุมก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($\bar{X} = 2.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.50$) มีทัศนคติในข้อ 17 ที่กล่าวว่า “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาคยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชุมก่อนเข้ารับชมภาคยนตร์” สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 2.75$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

สำหรับทัศนคติโดยรวม ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ($\bar{X} = 3.50$) มีทัศนคติในภาพรวมสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.41$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ($\bar{X} = 3.50$) มีทัศนคติในภาพรวม ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.41$) มีทัศนคติในภาพรวม ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.43$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 3.67$) มีทัศนคติในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($\bar{X} = 3.32$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 13 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผน生涯 และ^{*}
ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง (n=400)

ทัศนคติต่อการวางแผน生涯	ตัวกว่า บาท	10,001 - 20,000		20,001 - 30,000		30,001 - 40,000		40,001 บาทขึ้นไป		F	ค่าที่ แตกต่าง
		n=185		n=121		n=49		n=24			
		(1)		(2)		(3)		(4)		(5)	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ข้อ 1	3.96	0.71	4.04	0.76	3.98	0.75	4.17	0.96	4.48	0.68	2.53**
											1-5
											2-5
											3-5
ข้อ 2	3.91	0.64	3.96	0.69	3.82	0.60	4.13	0.68	3.90	1.04	0.93
ข้อ 3	3.50	0.78	3.50	0.83	3.53	0.87	3.67	0.70	3.29	0.90	0.64
ข้อ 4	3.61	0.77	3.64	0.90	3.69	0.89	3.42	0.93	3.38	0.97	0.83
ข้อ 5	3.57	0.88	3.60	0.86	3.57	0.79	3.50	0.66	3.48	1.03	0.13
ข้อ 6	3.70	0.82	3.70	0.77	3.59	0.73	3.88	0.80	3.86	0.79	0.73
ข้อ 7	3.56	0.78	3.64	0.76	3.57	0.65	3.67	0.70	3.52	0.81	0.31
ข้อ 8	3.82	0.81	3.87	0.88	3.88	0.70	4.13	0.85	3.71	1.06	0.86
ข้อ 9	3.85	0.90	3.91	0.89	3.71	0.84	4.13	0.74	4.05	0.97	1.17
ข้อ 10	3.81	0.75	3.80	0.87	3.71	0.54	3.96	0.69	3.76	1.00	0.41
ข้อ 11	3.70	0.77	3.79	0.77	3.57	0.68	4.00	0.88	3.71	0.72	1.54
ข้อ 12	2.42	0.85	2.49	0.91	2.33	0.75	2.38	0.71	2.38	0.92	0.36
ข้อ 13	3.33	0.84	3.36	0.94	3.41	0.76	3.46	0.72	3.48	1.17	0.26
ข้อ 14	3.14	1.00	2.98	0.94	2.84	0.96	3.00	0.98	2.57	1.08	2.22
ข้อ 15	3.14	0.90	3.07	0.95	2.88	0.99	3.33	0.76	2.81	1.12	1.62
ข้อ 16	2.89	0.86	2.99	0.91	2.92	0.64	2.67	0.92	3.24	0.94	1.52

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ทัศนคติ	ตัวกว่า	10,001 -		20,001 -		30,001 -		40,001		F	คุณิต
		ต่อ	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท		
จำนวน		n=185	n=121	n=49	n=24	n=21					
ค้า	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)						
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ข้อ 17	3.35	0.99	3.23	1.10	3.16	0.75	3.42	0.93	2.67	1.20	2.47**
ทัศนคติ คดี โดยรวม	3.48	0.35	3.50	0.33	3.42	0.29	3.58	0.35	3.43	0.40	1.14

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.05

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.01

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า สำหรับข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนกว่า 10,001 ($\bar{X} = 3.96$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 4.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ($\bar{X} = 4.04$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 4.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.98$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 4.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,001 ($\bar{X} = 3.35$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ($\bar{X} = 3.23$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท ($\bar{X} = 3.42$) มีทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ลักษณะประชารัฐด้านรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนสำหรับลักษณะ ทางประชารัฐที่แตกต่างกัน แตกต่างกันในภาพรวม ค่า F เท่ากับ 1.14

ผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าลักษณะประชากรด้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้หัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีผลทำให้หัศนคติในข้อที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์เป็นวิธีการโฆษณาที่ได้ผลดีกว่าการโฆษณาประเภทอื่นๆ” และ “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์อาจเป็นการรบกวนและลดอัตราการขายในภาพยนตร์”

ลักษณะประชากรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้หัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์แตกต่างกัน

ลักษณะประชากรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้หัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีผลทำให้หัศนคติในข้อที่กล่าวว่า “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือบริโภคสินค้า ท่าจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาพยนตร์เป็นอันดับแรก” “ความมีการระบุชื่อผู้สนับสนุนการผลิตภาพยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชมก่อนเข้ารับชมภาพยนตร์”

ลักษณะประชากรด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้หัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีผลทำให้หัศนคติในข้อที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” “การวางแผนสินค้าเป็นการเพิ่มช่องทางในการให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้รับตราสินค้าได้อีกช่องทางหนึ่ง” “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในภาพยนตร์ไม่เด่นชัดเกินไป” “การวางแผนสินค้าที่ใช้ตัวละครที่เป็นตัวเอกในภาพยนตร์ นำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ จะสามารถโน้มน้าวหักหลังให้ผู้ชมใช้สินค้านั้นตาม” “การที่ตัวละครในภาพยนตร์ใช้สินค้าและอยู่ถึงคุณสมบัติของสินค้าในภาพยนตร์อย่างจงใจถือว่างใจ

โฆษณาตามเกินไป” “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์แม้จะระยะหนึ่งทำให้ผู้ชมสามารถจับจารูปร่างลักษณะ แล้วหันหัวมองสินค้าได้” “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ถือเป็นการละเอียดสิทธิ์ในการรับชมภาพยนตร์ของผู้บริโภค” “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือบริโภคสินค้า ท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านเห็นในภาพยนตร์เป็นลำดับแรก” “ในการฉีดท่านไม่เคยมีประสบการณ์ในการซื้อสินค้าประเภทนี้มาก่อน ท่านจะเลือกซื้อหรือบริโภคสินค้าที่รับรู้จากข้อมูลสินค้าจากที่เห็นในภาพยนตร์” “ฉันจะไม่ซื้อสินค้าที่มีการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์ เพราะถือว่าเป็นการรบกวนผู้ชม” และ “ความมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภาพยนตร์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชมก่อนเข้ารับชมภาพยนตร์”

ลักษณะประชากรด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้หัศนคติต่อการวางแผนสินค้าในภาพยนตร์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีผลทำให้หัศนคติในข้อที่กล่าวว่า “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” “การวางแผนสินค้าในภาพยนตร์เพื่อทำให้ฉานมีความสมจริง

และหมายกับเนื้อร้อง” “การวางแผนค้าขายให้ผู้ผลิตภัณฑ์ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตภัณฑ์” “สามารถยอมรับได้ว่า หากจำนวนของสินค้าที่ปรากฏในภัณฑ์ไม่มากเกินไป” “ถ้าท่านต้องการซื้อหรือบริโภคสินค้าท่านจะซื้อสินค้าที่ทำให้เห็นในภัณฑ์เป็นลำดับแรก” และ “ควรมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภัณฑ์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชมก่อนเข้ารับชมภัณฑ์”

ลักษณะประชากรด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อการวางแผนค้าในภัณฑ์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีผลทำให้ทัศนคติในข้อที่กล่าวว่า “การวางแผนค้าในภัณฑ์เป็นโฆษณาแห่งรูปแบบหนึ่ง” และ “ควรมีการระบุชื่อของผู้สนับสนุนการผลิตภัณฑ์ (สปอนเซอร์) ให้กับผู้ชมก่อนเข้ารับชมภัณฑ์”